

پاپ فرانسیس

موعظه نماز صبح جمعه ۵ نوامبر

کلیسای خانه قدیسه مارتا

هیچوقت کسی را نباید محروم کرد!

در عمل است که عیسی از ما میطلبد تا همه را قبول کنیم، زیرا به عنوان مسیحی، « حق نداریم» تا کسی را محروم نکرده، قضاوت و محکوم کنیم، و در را به روی آنها ببندیم. چرا که، ترد کردن دیگران، ریشه همه ی جنگ ها است چه بزرگ و چه کوچک. این ها سخنانی بودند که عالیجناب پاپ اعظم در تعمق روزانه ی خود در کلیسای خانه قدیسه مارتا، به همگان ارائه فرمودند.

با اشاره به رساله پولس به رومیان ۱۴: ۷-۱۲، از یادآوری پاداش خدا باز نمی ایستد، همان قانونی که خدا ما را بوسیله آن آفرید، ما را به دنیا آورد. و این سخنان را با قدرت بیشتر بیان می کند: هیچ کدام از شما برای خود زندگی نمی کند، هیچ کس برای خویش نمی میرد، زیرا اگر ما زنده هستیم، برای خداوند زنده هستیم و اگر بمیریم، برای خداوند میمیریم. چه ما زنده باشیم و چه بمیریم، از آن خداوند هستیم. برای همین مسیح مرد و به زندگی باز گشت، تا خداوند همگان باشد، زنده گان و درگذشته گان. بنابراین پاپ فرانسیس در ادامه اضافه نمودند: « مسیح متحد می کند، که اتحاد را ایجاد می کند، مسیح است که به فدیه خویش در جلجتا، همه انسانها را در رهایی و نجات، شریک گرداند.

عالیجناب پاپ فرمودند: « رفتاری که پولس بر آن تأکید می کند، همان رفتار گنجاندن و پذیرفتن است». در واقع پولس رسول « میخواهد که آنها پذیرنده باشند، همه را بپذیرند، همانطور که خداوند همه را پذیرفت. و آنها را سرزنش می کند، : « و تو با آنچه خداوند کرد، چرا بر برادرت قضاوت می کنی؟ و تو، چرا برادر

خود را تحقیر می‌کنی؟ خلاصه رسول، به آنها می‌فهماند که رفتار آنها، رفتار خداوند نیست» زیرا «خداوند می‌پذیرد؛ پولس نیز در رساله خود می‌گوید: «دو ملت را یکی گردانید». بر عکس اینان «محروم می‌کنند».

هنگامی که بر شخصی قضاوت می‌کنیم، همانطور که پاپ در ادامه سخنان می‌گوید: «محروم می‌کنیم». شاید بگویند: «با این خیر، آن دیگری نه یا این نه» اگر اینطور رفتار شود، «با یک گروه خصوصی خواهیم ماند، بعضی‌ها را ترجیح می‌دهیم و برای خود انتخاب می‌کنیم، و این مسیحیت نیست». یا بگوییم «این نه زیرا گناهکار است، یا آن دیگری این کار را انجام داد». پاپ فرانسیس فرمودند: این موضوع پیش می‌آید، که «ما بر دیگران قضاوت می‌کنیم». ولی «این همان چیز است که برای خداوند اتفاق افتاد». می‌توان آن را در روایت لوقا کاتب انجیل خواند: (۱۵: ۱-۱۰) ، و «چون همه باجگیران و گناه کاران به نزدش می‌آمدند تا کلام او را بشنوند، (یعنی ترد شده گان و محروم شده گان). فریسیان و کاتبان، همهمه کنان می‌گفتند: این شخص گناه کاران را می‌پذیرد و با ایشان می‌خورد».

حتی رفتار رومیان نیز، محروم کردن بود. به همین دلیل پولس «آنها را سرزنش می‌کند تا قضاوت نکنند». همانند رفتار فریسیان و کاتبان که می‌گویند: «ما کامل هستیم، ما از شریعت تبعیت می‌کنیم، اینان باج گیران و گناهکاران هستند».

پاپ فرانسیس فرمودند: اما «پذیرفتن، رفتاری بود که عیسی داشت». بنابراین دو راه ممکن وجود دارد: «راه محروم کردن اشخاص جماعت ایماندار کلیسایمان و راه پذیرفتن. اولین راه، هر چند شاید محدود باشد، ریشه‌ی همه جنگها و مخالفت‌ها، نزاع و نفاق، مسبب همه‌ی اینها، محروم کردن است». بدین طریق «از جماعت محروم می‌گردد، حتی از خانواده و دوستان. برعکس راهی که عیسی به ما نشان داده می‌آموزد، کاملاً متفاوت و خلاف دیگری، یعنی، پذیرفتن است».

«دو مثل همانطور که پاپ اعظم بیان نمودند، به ما می‌فهماند که، پذیرفتن آنان آسان نیست زیرا، مقاومت می‌کنند، زیرا بعضی ترجیح داده میشوند بر دیگران، آسان نیست». اولین، سخن از شبانی است که با گوسفندان به خانه بر می‌گردد که از صد فقره یکی مفقود می‌باشد، مسلماً می‌توانست بگوید «فردا آن را خواهم یافت». بر عکس همه را رها کرد، با وجود اینکه تمام روز را کار کرده بود، و شاید تاریک نیز بود، می‌رود تا آن را پیدا کند». عیسی به همان طریق با گناه کاران و باج گیران رفتار می‌کند: رفته با آنها غذا می‌خورد تا آنها را بیابد».

مثل دوم، همان بیوه زند که سکه ی خود را گم کرده است، همانند مثل قبل، تمام خانه را جارو کرده زیر و رو می کند تا آن را می یابد شاید تمام روز در جستجوی آن بوده است اما در نهایت، آن را می یابد».

در هر دو مورد چه اتفاقی می افتد؟ شبان و ان زن، « مملو از شادی بودند، زیرا آنچه را که گم شده بود یافته بودند». و همسایه گان و نزدیکان و دوستان خود را خبر می کنند: « یافتم، پذیرفتم». این است پذیرش خدا، بر خلاف محروم نمودن آنانی که قضاوت می نمایند، که مردم و اشخاص را از خود می رانند.» و می گویند: «نه، این نه، این هرگز... و به دنبال گروه کوچکی از دوستان خود هستند، که تنها محیط زندگی او می باشند».

پاپ اعظم چنین ادامه دادند: « رستگاری خدا همه را در بر می گیرد، منطق بین پذیرفتن و محروم نمودن است؛ ». و « این آغاز می باشد، در ضعفهای ما، در گناهان ما، در حسادت های ما، شادی ها، همیشه این رفتار محروم نمودن را داریم، همانطور که پیش تر نیز گفتیم، می توانند به جنگ و جدال انجامند».

عیسی همانند پدر رفتار می نماید، « هنگامی که او را فرستاد تا ما را نجات دهد، در جستجوی ما است تا ما را وارد جماعت خدا نماید، تا همه یک خانواده باشیم». شادی پولس « رستگاری است که از خداوند دریافت نموده است». پاپ فرانسیس با رجوع به دو مثل انجیل، شادی شبان و بیوه زن نیز در « یافتن آنچه است که باور داشتند». « که برای همیشه آن را گم کرده بودند».

پاپ اعظم با دعوت به تعمق بر این سخنان، پیشنهاد نمود تا هیچ وقت قضاوت ننمود. زیرا « این زندگی خدا است و همه چیز را می داند». اما او را از قلب خود ترد نمی کنم، در دعای خود، دل تبسم و لبخند خود، و اگر فرصتی پیش آید چند کلام نیکو خواهم گفت. خلاصه، هیچ وقت محروم نباید کرد، حق آن را نداریم. پولس در رساله خود به رومیان می نویسد: « همه ما در محکم خدا حاضر خواهیم بود. بنابراین، «هر یک از ما در مقابل خدا حساب پس خواهد داد». پس، « اگر من محروم کنم، یک روز در مقابل قضاوت خدا قرار خواهم گرفت و باید پاسخ اعمال خود را بدهم».

در پایان عالیجناب پاپ فرمودند: « بودن جزو مردان و زنانی که همیشه می پذیرند، یک شفقت است. نباید هیچ وقت درب را بر کسی بست باید همیشه قلبها را باز نگه داشت».

ترجمه و تنظیم: کشیش هرمز اصلانی